

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší státní zastupitelství (dále také jen „povinný subjekt“), příslušné podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodlo o žádosti o poskytnutí informací, kterou dne 15. 10. 2024 podala Mgr. Radomíra Dvořáková, narozená 18. 5. 1963, bytem Balbínova 7, 779 00 Olomouc, (dále také jen „žadatelka“) a kterou jsou požadovány informace související s měřením obsahu THC v konopí,

takto:

Podle § 15 odst. 1 a § 2 odst. 1, 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se žádost o poskytnutí informací uvedená ve výrokové části tohoto rozhodnutí **odmítá**.

Odůvodnění

1. Předmět žádosti uvedené ve výrokové části tohoto rozhodnutí je žadatelkou formulován takto:

„Sdělte mi dle informačního zákona jako povinný, a to na základě důkazů (informací) doložených v příloze pro ústavní soud, která z 18. zcela odlišných argumentací „jak měřit obsah THC v konopí pro stanovení trestnosti skutku“ je dána zákonem, dále kdo (který státní orgán) je odpovědný za zákonnost určení správného postupu a objektivitu určení vzorku konopí k měření (čili která část rostliny konopí je měřena na obsah látky kanabinoidů THC, CBD, CBN), jak určuje metodika OSN, která limit THC vůbec neuvádí, stejně jako úmluvy OSN a nařízení vlády č. 192/1988 Sb., které předcházelo zákonu o návykových látkách, který limit THC zavedl), dále sdělte, jak je definován v dané zákonné normě tzv. reprezentativní vzorek, čili kolik rostlin konopí nejméně musí být společně zhomogenizováno, aby bylo možné hovořit o překročení limitu THC, neboť jedna a tatáž odrůda může mít na různých částech pěstební plochy až 28. násobně odlišný obsah THC (dle studií vědců) a v tomto ohledu žádá např. metodika forenzních laboratoří ENFSI konopí překatrovat a zhomogenizovat ze sta pěstovaných rostlin nejméně z 11 rostlin a do počtu 10 pěstovaných rostlin je žádá překatrovat a zhomogenizovat všechny, ale unijní zemědělská norma žádá jako reprezentativní vzorek ze sta rostlin překatrovat a zhomogenizovat nejméně padesát rostlin konopí (vrcholíky, cannabis herba), jaký počet rostlin žádá norma WHO pro léčebné konopí nevíme, rozhodně ale tato norma jako jediná uvádí rozptyl

naměřených hodnot THC akreditovanou laboratoří +/- 5% THC (viz recepty na konopí do lékárny, odpovědný je zřejmě SUKL nebo MZ), totéž musí být garantováno a hodnoty hodnověrné pro export a import (MOP?), zkrátka nejen řekněte, jaká norma odpovídá zákonu pro zahradnické pěstování, pěstování pro léčebné účely a pěstování pro výrobu konopí na marihuanu, byť se domnívám, že zjištěná hodnota musí mít vždy stejný postup zjištění.

Za tuto neurčitost práva a legislativy musí být někdo odpovědný. Napište proto, kdo je odpovědný, aby se ta či ta norma používala a bylo to de iure zákonem dané, protože policie a celníci údajně mají jen nezávaznou normu forenzních ústavů ENFSI, ale ve skutečnosti ji policie v regionech vůbec nepoužívá, stejně jako nepoužívá normu OSN, WHO nebo normu EU a jak vidíte v příloze, ministr vnitra dne 8. 10. 2024 napsal, že vnitro nemá s policií nic společného a zákonnost jejich jednání a absenci legislativy negarantuje ...“.

Podání, jehož součástí je citovaný předmět žádosti o poskytnutí informací, je opatřeno přílohami určenými žadatelkou zřejmě pro Ústavní soud k ústavní stížnosti vedené pod sp. zn. I. ÚS 2573/24.

2. K žádosti o poskytnutí informací nezbyvá než konstatovat, že do působnosti Nejvyššího státního zastupitelství jako povinného subjektu podle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím žádný zákon nesvěřil poskytování právních rad nebo zaujímání stanovisek pro osoby vně státního zastupitelství, nadto i k postupu jiných orgánů veřejné moci, rozhodování o tom, jaké úkony jim přísluší provést, nebo určovat, jak správně sestavit reprezentativní vzorek zmíněný žadatelkou. Vedle toho se podle § 2 odst. 4 citovaného zákona povinnost poskytovat informace netýká (mimo jiného) také dotazů na názory. Právě informace tohoto druhu, které by musely být – jak je tomu i v daném případě – teprve vytvořeny jen pro účel jejich poskytnutí žadatelce, jsou v daném případě předmětem žádosti.

3. Řízení vedené podle zákona o svobodném přístupu k informacím však neslouží k vytváření a zaujímání právních nebo jiných stanovisek, například k tomu, jak by měly v určitých věcech postupovat jiné orgány veřejné moci. V souvislosti s nynější žádostí je namíste připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2015 č. j. 10 As 117/2014 - 64 (dostupný na <https://www.nssoud.cz/>), zejména odstavec 19 jeho odůvodnění: „Ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba vykládat podle jeho účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu, vytvoření či obstarání nové informace, již povinný subjekt nedisponuje a není povinen jí disponovat apod.“ Poukázat je v nynějších souvislostech namíste i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2015 č. j. 10 As 117/2014-64, z něž je patrné, že účelem práva na informace není domoci se dovysvětlení nebo zpochybnění rozhodnutí orgánů veřejné moci. Oba citované rozsudky jsou dostupné na <https://www.nssoud.cz/>.

4. Informace toho druhu, které jsou předmětem nyní posuzované žádosti, tedy stanoviska, která by povinný subjekt musel nejprve vytvořit, a vysvětlování postupů jiných orgánů veřejné moci nebo právní úpravy, ani pojmově informacemi nejsou. Podle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě zaznamenaný na jakémkoliv nosiči; jako příklad je uveden zejména obsah písemného záznamu na listině. Je tedy zřejmé, že informace, již by bylo nutno teprve vytvořit a zaznamenat pouze pro její poskytnutí žadatelce, se povinnost poskytnout ji podle výše zmíněného § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím netýká.

5. Je možné dodat, že s předmětem žadatelčiny žádosti souvisí judikatura Nejvyššího soudu, například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2018 sp. zn. 11 Tdo 1455/2018, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 2020 č. j. 11 Tdo 1478/2019 - 3016, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 5. 2022 č. j. 11 Tdo 366/2022 - 150 (všechna dostupná na <https://www.nsouid.cz/>) a rozhodnutí Nejvyššího soudu a Ústavního soudu, na která tato usnesení odkazují.

6. Ze všech těchto důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení. Tato lhůta se počítá od prvního dne následujícího po dni, ve kterém bylo rozhodnutí doručeno. Odvolání se podává u Nejvyššího státního zastupitelství a rozhoduje o něm Úřad pro ochranu osobních údajů.

Brno 4. listopadu 2024

Mgr. Jiří Pavlík v. r.
náměstek nejvyššího státního zástupce

Za správnost vyhotovení:
Michaela Fuchsová

Obdrží:
Mgr. Radomíra Dvořáková – do datové schránky
Nejvyšší státní zastupitelství ke sp. zn. 1 SIN 92/2024